

BENZELIUS, ERIK

Then första och förnemligaste grundwalen til et lyckeligt och warachtigt regemente : korteligen förestäld i en predikan, öfwer 1. Chrön. 28. w. 8. hållen i Stockholm, wid riksdagens slut åhr 1723. th

1723

EOD - Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 12 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400- till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
 - Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
 - *Sök:** Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
 - *Klipp & klistra:** Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).
- *Ej tillgängligt i varje e-bok.

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkor för användning: <https://books2ebooks.eu/csp/sv/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 40 bibliotek från 12 europeiska länder denna service. Sök böcker tillgängliga för den här tjänsten: <https://search.books2ebooks.eu>
Mer information finns tillgängliga via <https://books2ebooks.eu> boken.

1723.

Then första och förnemligaste grundwalen
til et lyckeligt och warachtigt regemente.

Korteligen förestald i en

Creditan/

Sfwer 1. Chron. 28. w. 8.

Hallen i Stockholm, wid Riksdagens
slut år 1723. then 17 Octobr.

In för

Hans Kongl. Maj:tt

Samt

Ridderskapet och Adeln

Uf

ERIC BENZELIUS

Theol. Doctor.

UPSALA,

Tryckt hos Directeuren JOH. H. WERNER

Åhr 1723.

*Teol.
Prof.
Riksd.
(An.)
1700-1821*

Das Buch ist Eigentum der
Bibliothek der Universität zu Gießen

Am 1. April 1873

1873

Am 1. April 1873

Die Bibliothek der Universität zu Gießen
hat das Buch am 1. April 1873

Am 1. April

Die Bibliothek der Universität zu Gießen

Am 1. April

Die Bibliothek der Universität zu Gießen

Am 1. April

Die Bibliothek der Universität zu Gießen

Am 1. April

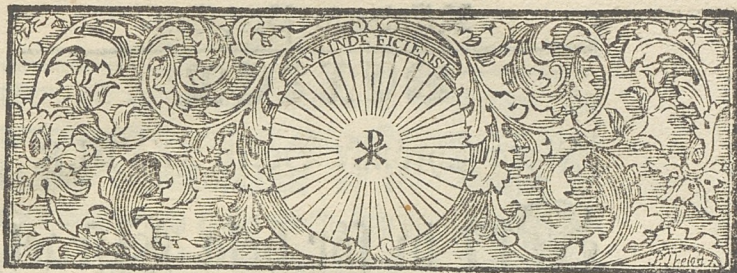
Die Bibliothek der Universität zu Gießen

Am 1. April

Die Bibliothek der Universität zu Gießen

Am 1. April

Guds Faders ewiga nåde /
Frälsarens Jesu Christi
förtienst / samt then H. Andas
delachtighet ware med
oss på thenna stund / och yti
alla våra lifsdagar. Amen.

Gif at jag altid må yti tin budord wandra /
Och alt hwad Tig är ledt med allo slit förändra ;
Hielp at jag hålla må för all min lust och frögd
Ein sanna fruchtan / och så lefwa ewigt nögd.

Så önska wi til wälsignad begyn-
nelse af thenna delen af vår Guds-
tienst / och bedie widare om nåd och
bistånd med vår Frälsa-
res egen bön /

Fader vår.

A

TEXTEN.

G E R N /

Förra Chronike Boken XXVIII, 8.

Nu in för hela Israel
 Herrans menighet / och
 för vår Guds öron / så
 håller och söker all Her-
 rans idars Guds bod /
 på thet j måge besittia
 thetta goda landet / och
 erswa thet til idor barn
 efter eder til ewig tid.

Hen som ett hus eller
 slott byggia wil / hans för-
 sta och förnemligaste om-
 sorg bör vara at hafwa en
 god grund. Är grunden
 intet god utan lös / är alt arbete som
 thet

ther på används/ såfångt. Woro än murar och pelare af skönasta marmorsten/ biälkar i trohningene af el/ fönster af chryshall/ och taket med leppar öfwerdragit: wore thet än inwertes af konstigaste måstare målat och utzirat/ så gör doch en kort tid slut på all en sådan byggnings Her- ras ögnesågnad. Men om grunden är god och fast/ swarar then gjorde omkåst- naden emot hans hopp/ och han winner thet beröm/ som wår Jesus gifwer uti sin härliga bärgspredikan/ nemligen at han är en wis man: hwar och en som

Matth. 7.
v. 24.

hörer thesse min ord/ och gör ther ef- ter/ honom liknar jag wid en wis man/ som sitt hus bygde på ett hälle- bärg. Så föll slagregn/ och kom flod/ och wädret blåste och stötte på huset/ och föll doch icke omkull: ty thet war grundat på hällebärgen.

v. 25.

Lika bestaffenhet är uti regements- wäsende och styrsel. Gofwes än aldrig så många betänckande: giordes än aldrig så många anstalter: hölles än aldrig så

Wälber

A 2

många

många rådslag: beslötes ån aldrig så många fördrag: utfärdades ån aldrig så många förordningar / (hvilkas myckenhet dock sällan är tekn til ett gott och warachtigt regemente) / så är likwål alt fåfångt / om icke grunden är god och tilförlitelig. Jag menar ther med wisa lagar och sätzer / som Öfwerheten och Undersätare inbördes: Undersätare sins emellan / som medlemmar i en borgerlig krop: både Öfwerhet och Undersätare i ansende til sina grannar / och i en rätt dyrkan och wördnad emot Gud / oruggeligen hålla och efterlefwa.

Grundwalen är wål altid en / och kan ej wara flere i ansende til ett hus och byggnad / som ther på är; men såsom på the ställen / ther ei naturu sielf giort grundkonsten måste uppfylla thet som felar uti ett hällebärags fasthet / och therföre / pålar nederläs / hiälckar med järn förbindas / stenar och grus ther på leggas / som hwartera för sig kunna kallas grundwal; äfwen så äro ock i regements wäsendet åtskilliga mål / som böra anses för grundwal /

walar / och bland them / thet ena nödigare än thet andra / men ett / thet första och förnembliigaste / och äfwen thet samma / som wår heliga Text innehåller; i anledning hwar af / wi wiljom på thenna stund / uti all enfaldighet och korthet betrakta.

Then första och förnembliigaste Grundwalen til ett lyckeligt och warachtigt Regemente.

O gifwe thet Gud / wi efter tin bud

Kunde os så flicka tilsamman /

Ut wi med Dig ewinnerlig / i himmelrik

Måge lefwa i salighet. Amen!

HDe upläsne orden äro Konung Davids / framförde i thet affstedstal / som han hölt til sina vnderfätare wid Riksdagens slut i Jerusalem / thit han hade församlat alla Israels Öfwerstar: nemliga Förstarna för slächterna / Förstarna för skiften / som på Konungen wachade / Förstarna öfwer tusende och öfwer hundrade / Förstarna öfwer Konungens och hans söners ägodelar /

1. Chr. 28.

v. 1.

och boskap / med Kammarherrar /
 krigsmän och alla mächtige män.
 The äro otwifvelachtigt / the gudeligaste /
 the nyttigaste / the lustigaste / som någon
 sin af en huld Konung til sina vnderfäs-
 tare hafwa kunnat talas. David hade
 brakt sitt folk til en stor lyckalighet / ut-
 widgat sitt lands gränzor / nederlagt sina
 fiender / skaffat sitt folk fördelachtig frid /
 gjort sitt rike så rikt och öfverflödande på
 alla ågodelar / som något konungarike i
 werlden kunde sågna och berömma sig af.

1. Chr. 22. Han berättar sielf / sig hafwa förskaffat
 v. 14. til Herrens hus / hundrade tusend
 centener gull / och tusende resor tusen-
 de centener silfwer / thertil koppar och
 järn utan tal. En otrolig summa / om icke
 then wore ypteknad i then Heliga Skrift /
 emedan the 100000 centener gull göra i
 vårt mynt / efter nogare vträkning / 1222
 millioner ducater / och the 1000000 cente-
 ner silfwer / 1500 millioner Rixdaler / och
 the som märkeligit är / säger han sig för
 v. 14. skaffat thenna summa i sin fattigdom.

Men

Men han påminnte sig/ sitt Konungaem-
 bete ej ther med wara fullgiort. Then befall-
 ning som Gud gifwit genom Mosen/lydde vti
 hans öron och war rotad i hans hierta/ och *Deut. 17.*
 när han (Konungen som Israels barn öfwer *v. 18.*
 sig förordnar) sittandes warder på sins
 rikes stol/ skal han taga thenna andra la-
 gen af Prästenom Lewitomen/ och låta
 then skrifwa vti en bok. hon skal *v. 19.*
 vara när honom/ och han skal ther
 vti läsa i alla sina lifsdagar / på thet
 at han skal lära fruchta **H**Erran sin
 Gud / at han håller all thenna lagsens
 ord/ och thesse rätter / at han gör
 ther efter. Ja/ han påminner icke al-
 lenast sig sielf/ utan vpmuntrar ock sina
 vnderfätare ther til: Håller / säger han /
 och söker all **H**Errans idars Guds
 bod.

Wäl är thet sant och oneckligt / at
 David i sin yngdom swärhigen förshnda-
 de sig emot Gud / och genom sina måns-
 ga öfwerträdelser ifrån **H**Errans bud / ak-
 deles föll vti Guds onåd: hans otuchtiga
 handel

2.Sam. 11. handel och omgånge med Bathzeba: hans
wållande til Uricæ död: hans dårachtiga

2.Sam.24. råknande af folcket / hwarigenom han wi-
ste sig mera förtrösta på sin talrika frigs-
macht / än på Guds hielp / intyga thet
nogsamt. Men gifwe Gud at alle så hjer-
teligen ångrade sina yngdoms förseelser
som David. Hans bekännelse inför Pro-
pheten Nathan / hans dageliga ånger och
hiertrörige Psalmer witna thet om / och
huru han aldeles sköt sig uti Guds barm-

Psal. 25. hertighets stön. Tånc̄k H̄erre / beder

v. 6. han / på tina barmhertighet / och vppå
tina godhet / then afwerldenes begyn-

v. 7. nelse varit hafwer. Tånc̄k icke vppå
mins yngdoms synder / och min öf-
wertrådelse: men tånc̄k vppå mig ef-
ter tina barmhertighet / för tina god-
het skul H̄erre. Mången råcka hans
yngdoms synder til manliga åhren / och
medålders laster til grå håren / tå synden
förr öfwergifwer honom / än han synden.
Men David had icke allenast tidigt sin go-
da Gud om nåd och tilgift / båttrade sitt
förra lefwerne; utan winlade sig ock på
thet

Riksdags Predikan.

thet högsta / at intrycka vti sina vnder-
sätares sinnen en san och oförfalskad kär-
lek til Guds heliga lag och thes sanstylliga
effterlesfvnad.

Huru brinner här hans hierta af nit
och åstundan ther til?

Så crona och scepter som han bar / och
hadde kunnat blifwit sitttande på sin thron /
stiger han dock vp och förer sitt tal. Och
Konung David stod vppå sina fötter *i. Chr. 28.*
och sade: *v. 2.*

Så Konung som han var / så kallar
han dock sina vundersätare / bröder. Hörer *ibidem.*
här til mine bröder och mitt folk.

At the måtte föra sig til minnes / thet
the ej allenast wore hans vundersätare / vtan
och Guds folk / kallar han them HEr-
rans menighet i vår vpläsna text. Nu
in för hela Israel HErrans menighet.

För vår Guds öron / säger han /
och tager salunda Gud til vittnes / at han
ej försummat sin plicht / at lägga then
rätta grunden til ett lyckeligt och war-
achtigt regemente / nemligen at the hülle
och sökte all HErrans theas Guds bod.

*Manufa-
ctories.*

Tå ett land och rike wet betjena sig af sitt eget tilfång / och genom handslöghet vpbbrukar thet som naturen sielf sig vntt och förlånt / så at thet icke allenast förefser sig ther med / och sålunda ej behöfwer köpa tilbakars 50 eller 100 resor dyrare än thet aflåtit / sitt rå ämne / utan kan ock affättia sina handwärc til främmande / och indraga theras redbara medel / är ther så wida ett lyckeligt regemente.

Tå ett land och rike utwidgar sin handel och wandel / och sielf utseppar sina wahrer / återhämmande sådana som sig ifrån the aflågsna orter äro antingen anstendiga eller omgiengeliga (th then gode och allwise Gud hafwer ej gifwit något land alla förnödenheter / på thet at thet ena skulle behöfwa thet andra / och hans heliga namns åhra utspridas /) så behålles mycket penningar i landet / och tillar-
tas behendigt siömanstap / och ther är så wida / ett lyckeligt regemente. Fast
än fruchtan wårdt / at offra ther med går som med Konung Salomons handel på
1. Reg. 10. Dphir / om hwilken står / at ita seppen kommo

Kommo en gång i hwar trey år / förde
 the icke allenast gull / silfwer och elfwens-
 ben / utan ock apor och påfoglar /
 jag menar ther med sådana wahror som
 föga nyttige äro; ja hwad föga nyttige?
 Mera stadelige: Förskämna ett sunt och
 friskt folcks helsa / och förderfwa then for-
 na århbarheten i drächt och seder.

Tå en Konung hafwer ett talrike
 och wälöfwat manskap af behier-
 tade krigsmän / som kunna i påträngande
 nöd förswara emot fiendeligit inbrät thes
 land och rike / är ther så wida ett lycke-
 ligt regemente / at hans orolige gran-
 nar fruchta för honom; allenast anta-
 let ej är större än landet kan bära. I
 hwilken händelse wisserligen ther med går
 som med ett skepp och fahrkost / som för-
 mycken ladning intager / och sincker ther
 af til grunds. Och allenast at han icke
 håller många hästar / och förer fol-
 ket åter in i Egypten / (thet är i träl-
 doms ofet) för the många hestar skull /
 för hwilket Moses warnar Israels barn /
 när the en gång skulle sättia Konungar
 öfwer sig.

Deut. 17.
 v. 16.

Tå en Konung hafwer förbund med andra mächtige Konungar / som låta sig wara om hiertat hans wålgång / och taga del af hans och hans rikes olycka / kan han wara lenge i ro och säkerhet. När han hafwer förbund med mächtigare / göra the som för mindre affende gjort på honom för hans egen / thet sedan för hans bunds förwanters skull / och har så wida ett lyckeligit regemente; allenast han icke endast litar sig på sina förbund / ty ofta är ett tredubbelt förbund / ett twiefaldigt bedrägerie / och then som minst rårfår mest vngålla. Tå han måste med ångstan tänke

Isaia. 8. Lita på Gfate ord: Thetta folck talar
v. 12. om intet annat / utan om förbund.

Tå en Konung utwidgar sitt lands och rikes gränzor / skaffar thet nog ansende i werlden / och räknas för ett lyckeligit regemente; men i sig sielf är thet syndigt / när man utan rättmetig orsak anfaller ett folck / som intet ontt emot sig gjort / vpdichtar swepsaker / med mord och brand intager thes fasta städer / och thet ena landet efter thet andra. Ja thet är icke allenast syndigt / utan

och faheligt / i ty widden blir orsak til skyn-
desammare vndergång.

Imis negatum stare diu.

En storck blåst afbryter wäl en eller
annan gren på ett litet träd; men afbry-
ter eller vprycker utur jorden the höga och
stora mastirån med rot och allo.

Tå en Konung ej lånar sina Öron til
smickrare och baldantare; the som vnder-
sten af besynnerlig trohet / stifta ontt mel-
lan Öfwerhet och Vundersätare; och tå
han kan glädia sig med David öfwer then
af Gud förlånta nåden / at han icke hål-
ler falskt foldt i sitt huus / och luga-
re triswas icke när honom / är ther så
wida ett lyckeligit regemente.

*Pf. 101.
v. 7.*

Tå lag och rätt owelldugt skipas / then
dygdälstande belönes / then bråglige utan
mannamåhn straffas / är ther så wida ett
lyckeligit regemente.

Tå Studier / bokliga konster och
wettenskaper blomstra i ett land och rike /
medbringar thet en märckelig nytta / och
ställer thet i werde och beröm icke allenast
hos sina grannar / utan och i the aflägsnare
orter /

orter / som gärna sökia ett sådant lands
wänskap / såsom Drottningen af rika Ara-
bien / then ther kom til Konung Salomon/
1. Reg. 10. at höra hans wisdom / hwar om läses
och annorstädes / och så wida är ther
ett lyckeligt regemente.

Men / hwad båtade thet / om ett folck
wore thet rikaste / thet stridbareste och mäch-
tigaste / thet råträdigaste / thet lärdeste /
och ej hölle och sökte all **H**errans
bod? ej hadde then rätta Gudstiensten /
en rätt tro / och ej förde en gudelig wan-
del? Alle the för ommeende förmåhner
tilbringa ett kort / ett timmeligt wäl /
och sådant som och Muhammedaner och
Hedningar hafwa / men en rätt tro på
Frälsaren **J**esum Christum / af hwilken
och omgiengeligen en gudelig wandel här
flyter / ett ewigt säll. Ja til alt wälstånd
här på jorden / til ett lyckeligt och war-
achtigt regemente blifwer then förste och
förmeligaste grundwalen / at hålla
och sökia all **H**errans Guds bod / som
Konung David här råder och förmanar.

Häller

Håller och söker säger han. Thet är
 ej owahnligit i thet Ebreiska språket/ at thet
 ord som borde gå för vt / sätties efter at /
 så at här aldeles meningen är. Söker
 thet är / låser / hörer / ransaker / betrachter
 Herrens bod / och håller thet är / föl-
 jer och efterleswer them. Thet wore mot
 alt förnuft at annorledes förtyda orden.
 At först hålla och sedan sökia / wore af-
 wien som en Herre och Husbonde wille
 senda sin tienare / och omsider säga honom
 ärendet / när han länge luppit omkring /
 och kommer hem igen. Och tu min son v. 9.
 Salomo kån tins faders Gud / och tiena
 honom af alt hierta / säger David vti
 the näst på wår Text följande orden. Först
 skulle han kånna honom / sedan tiena.
 Först måste ock wi sökia Guds bod / sedan
 hålla them. Thet är intet nog at blåt
 sökia / höra och låsa them / wi måste ock
 hålla them. Israel tu skalt höra och be-
 hållat / så at tu gör också förmanar *Dent. 6.*
 Moles / och Apostelen Jacob: görer or- *v. 3.*
 det och icke allenast hörer thet / be- *Jacobi 1.*
 dragardes eder sselfwa. Ty thet nå- *v. 22.*
v. 23.
 gor

gor är allenast ordsens hörare/ och icke görare/ han är lik then man/ som sitt lekamliga ansichte skodar i en spe-
 v. 24. gel: Ty då han sig skodat hafwer/ går han ther ifrå/ och förgäter straxt hurudana han war.

Herrens idars Guds bod. icke så at then samme Herren ock ej wore then endaste och hela werldenes Gud/ utan David kallar honom theas Gud/ at föra them til minnes/ huru mångfalliga och besynnerliga wålgärningar/ the af honom åtniutit hafwa/ och at the ej skulle sökia och hålla andra falsta Gudars och bedrägeliga
 Levit. 18. menniskors påfund och stadgar. I skolen
 v. 3. icke göra efter som görs i Egypti land/ ther j bodt hafwen/ och icke som görs i Canaans land ther jag tig införa
 v. 4. skal I skolen icke eller hålla eder wid theas sätt: utan efter mina rätter skolen j göra/ och mina stadgar skolen j hålla/ at j wandren ther vinnan; ty jag är Herren eder Gud/ befaller Gud sielf genom Mosen.

All Herrans idars Guds bod.
 The borde ej göra något wäl/ hålla thet
 som them syntes gott wara/ och rata thet
 som ej war efter theras tycke/ utan the
 borde hålla them alla. I skolen intet *Deut. 4.*
 läggia ther til/ som jag eder binder/ *v. 2.*
 och skolen ej eller taga ther något ifrå/
 på thet i mågen bewara Herrans edar
 Guds bod/ lyder thet. Här måtte någon
 fråga/ mån tå Konung David war af then
 tanctan/ at hans folck och vnderståtare kun-
 de hålla all Herrans bod? Jag swarar:
 Konung David af Guds ord vnderwist/ ha-
 de wäl then insicht vti menniskians diupa
 fall/ at hon intet kunde af egna krafter
 hålla så som sig borde/ något Herrans
 bod/ mycket mindre alla. Och sedan wi äre
 på nytt födde/ lådar än tå en stor ofull-
 komlighet wid os/ och then som inbillar sig
 wara ångla-ren och fullkomlig/ han är måst
 ofullkomlig. Thet wiste wäl Konung Da-
 vid; men han wille intet/ at the skulle
 blifwa wårdslöse/ utan sökia the medel som
 Gud förordnat til en san och lifachtig tros
 vpväcktande/ och sedan the genom samma
 nåde

nåde medel blifwit omwände/ winna then
 Ps. 84. ena segren efter then andra/ dageligen
 v. 8. öfwa sig vti goda gerningar/ och genom
 Guds nåd hålla all Herrans theas
 Guds bod/ så wida thet kan ste vti
 thenna bräckeligheten. Och har här Ko-
 nung David intet mera sagdt än wår gode
 Iesus/ så han befaller sina Apostlar: gåt
 Matth. 28. förthenskul vt/ och lärer all folck/ och
 v. 19. 20. lärer them hålla alt thet jag hafwer
 eder befalt.

Si! thetta är som Konung David
 anser som then första och förnemtigaste
 Grundwalen til ett lyckeligit och warachtigt
 regemente/ thesfore säger han: på thet j
 måge besittia thetta goda landet/ och
 erfwa thet til idor barn efter eder/ til
 ewig tid.

Allskeltige i Herranom Iesu Christo/
 wi böra wara försäkrade at wår nådige
 Konung/ Landsens Fader/ af lika försärg
 om sina vnderfätares wälferd/ i sitt hierta
 beder och förmanar os alla som på thenna
 dag i en wällsignad stund sluta en wäl öf-
 werständen Riksdag. Nu in för alla
 Swea

Swea barn / Herrans menighet / och
 för vår Guds öron / så håller och söker
 all Herrans idars Guds bod / på thet
 i måge besittia thetta goda Swea land /
 och erfwa thet til idor barn efter eder
 til ewig tid.

Then ofergade nit som wår nådige
 Konung / efter sin dyra försäkring hafwer
 om then Evangeliste lærans bibehållande /
 vti en oföränderlig renhet och stadig enig-
 het / öfvertygga os om thetta Thes hulda
 sinnelag. Thet står nu hos os / om wi
 önska wårt Fädernesland gott / at the
 förmaningen åtlhda. Wilje wi at the
 många författningar som tagits för thet
 allmänna bästa / vuder thetta Ständer-
 nas sammanwara / skola wara lyckelige och
 hafwa bestånd / så måste wi anropa wår
 Gud / om hielp och bistånd. Han är in: 1. Cor. 3.
 tet som plantar / icke eller han som wat: v. 7.
 nar; utan Gud som wårten gifwer / at
 jag må låna Pauli ord. Sielfwa wasen
 som wårer i watnet / hafwer ingen froda
 the åhren / som han ej fuchtas af ymnigt
 regn / ej eller aldrig så flokt / efter men-
 nisto

niskio tycke / anlagde råd en lyckelig wärel-
kan / om the ej fuchtas af Himmelens nå-
de-regn.

Joh. 14.
v. 23. Anropa wi vår Gud / och willja blif-
wa bönhörde / så måste wi ock älska honom.
älska wi honom / så måste wi ock hålla hans
bod ; ty then mig älskar han warder
hållandes min ord / säger vår Jesus.
Om wi thet göra / kunna wi wara försäkrade
om Guds wälsignelse / och löfte at besittia
thetta goda landet / och erfwa thet til
wåra barn vnder ett lyckeligt regemente.

Rom. 5.
v. 8. Wi borde älska vår Gud endast ther-
före at han är älskans wård / och efter han
hafwer först älskat os ; bewist os så otaliga
andeliga wälgerningar. Sifwit sin ende-
sta och älskelige Son för os / ja tå / när
wi ännu wore hans fiender. Therföre
beprisar Gud sin kärlek til os / at Chri-
stus är död för os / när wi ännu wo-
re syndare. Men si / utom thesa / så öf-
werhopar han ock os dageligen och stunde-
ligen med så många nådeprof i timmelig
måtto. Dagarna i året / stunderna i da-
garna / och the minsta delarna i stunderna
kunne wi räkna ; men allrig the wälger-
ningar

ningar som vår gode Gud en stund os gör. Droge han ett endaste ögnableck sin nåd ifrån os / så woro thet aldeles ute med os.

Och ibland sådana wälgerningar / är wisseligen ej then minsta / at wi få besittia thetta goda Swea-Land. Låtom andra länder pruncka af sina ädla stenar / ädlare metaller och mineralier / win och lästbara drycker. Fördärswade wi ei sielfwe vår natur / och ölte vår trängtan efter them / skulle wi allrig statta os therföre mindre lyckeliga. En sund lust / ett friskt watn / ett ymnigt tilfång af måst alt hwad menniskan kan wara hulpen med / borde ock förnöja os / och selar något / så är thet icke landets / utan vår egen skull / som antingen wahnyrda / eller ej rätt stöta / thet wi hafwe händer emellan.

Råre / låter doch thesa wälgerningar ymmuntra os til vår gode Guds läf / och hans heliga bods efterlesnad.

Huru wi ställa os emot vår nådefulla Gud / thet om må hwar och en ransaka sitt eget samwete. Thet är wisseligen mångom en hård anlagare / och blir wäl en gång wårre. Tänckom efter huru ofta /

når Gud sagdt vti thet korta begrepet af
 alla sina bod/ **Tu skalt/** wi ther emot swa-
 rat/ ju vti sielfwa gerningen/ med icke. och
 huru ofta/ når Gud sagdt/ **Tu skalt icke/**
 wi åter med ett dårachtigt/ **Jag skal.**

Når Judarne och Israels barn/ på
 sådant sett länge retat sin Herra Gud/ så
Levit. 20. måste landet på sistone vtspy them/ som
v. 22. Gud sielf hotar/ och ler åt theas galen-
 skap/ at the wille bo vti landet/ och lika-
 fullt lefwa som the wille. I hållen fast
 på at mörda/ och gören skyggelse/
Ezech. 33. och then ene skämmer then andras hu-
v. 26. stru/ och menen/ at i willen besittja
 landet. Judarnas regemente fick en be-
 dröfwelig enda/ the äro landsflychtige i
 från sitt fädernesland/ och lefwa vti ett
 förachteligit tilstånd. Willje wi wårt fä-
 dernesland bättre/ och at thes regemente
 skal wara lyckeligit och warachtigt/ så må-
 ste wi hålla och sökia all Herrans wår
 Guds bod. Låtom os åter vpmuntra
 hwarannan och seja: **Gif at jag altid**
må vti tin budord wandra/ &c.

A M E N!

www.books2ebooks.eu